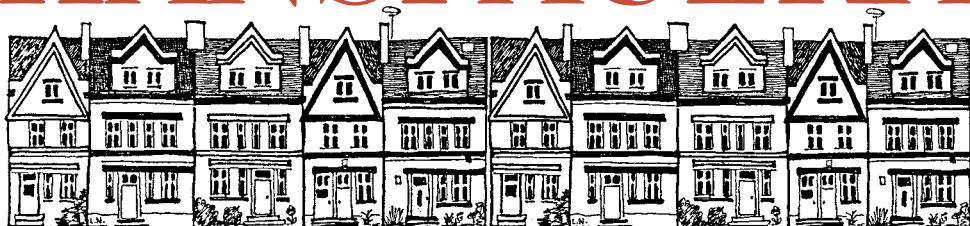

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

YDÁVÁ TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL A ZÁKLADNÍ ŠKOLA HANSPAULKA

3/2026

29. ročník

ZDARMA

CO?
NAJDETE
UVNITŘ

■ Z Letokruhu ■ Otevření školy na Hanspaulce ■
Knihy s Hanspaulkou v krvi ■ Ze školy ■ Ze Sokola
■ Od sv. Matěje ■ Aktuality ■ Informace

Praha	6

Finančně podpořeno MČ Praha 6

Slavnostní otevření školy na Hanspaulce

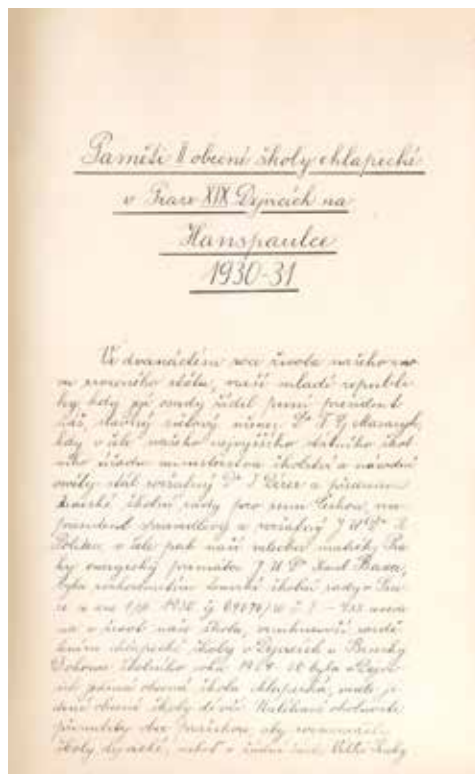
Fotografii ze slavnostního otevření školní budovy na Hanspaulce dne 28. října 1932 pořídil hanspaulský fotograf Emanuel Kimla. Vyučování v ještě nedokončené budově sice začalo pro žáky chlapecké a dívčí obecné školy již 1. září, ale škola se s velkou slávou otvírala v den výročí vzniku republiky. Slavnosti se zúčastnil celý vážený učitelský sbor, zástupci radnice (radnice nové škole přidělila „kula-té“ popisné číslo 1000) a v programu vystoupili malí školáci.

Všechno se to tehdy odehrálo na pódiu v tělocvičně. Prostor pódia je v posledních desetiletích součástí tělocvičny (dnes je tam lezecká stěna), ale ještě koncem padesátých let minulého století, za mého dětství, bylo pódium užíváno. Různě. Na některé akce vzpomínám rád, na některé méně.

K těm „méně“ patří především slavnostní projevy k výročím, hlavně květnovým a listopadovým (říjnovým). V paměti mi neutekl jejich obsah, ačkoliv byl rok, co rok nejspíš stejný, ale to, že jsme na závěr zpívali všechny tři hymny: milou českou o naší krásné zemi, na ni tehdy navazující slovenskou, že se Slováci zbaví maďarského útlaku, a na závěr bombastickou sovětskou o tom, kterak veliká Rus „splotila“ (chápal jsem to jako zaplotila) na věky všechny okolní země. Při zpěvu se celou tu dobu stálo v pionýrském pozdravu, s pravou dlaní vodorovně před čelem. Nešlo se neopírat hrbe-tem dlaně o čelo.

Jiná chmurná událost byl veřejný soud se skupinkou asi šesti nešťastníků, kteří spálili na Černé Hoře (na Černáku) třídní knihu. Byli to kluci z osmé třídy (to byl tehdy poslední ročník základní

školy). Pokud si vzpomínám, museli jsme se všichni z druhého stupně onoho soudu – pro výstrahu – zúčastnit. Ti provinilci stáli na pódiu v řádce jak na pranýři, dostali kázání a vyslechli si ortel. Odcházeli dál do škol a do života se sníženou známkou z chování (z mravů, jak se tehdy ještě občas říkalo). Podle podílu na akci dostali známky od jedničky s napomínáním až po čtvrtý (nejvyšší) stupeň – ten zřejmě pro toho, kdo akci vymyslel a tou sirkou škrtl. Musím uznat, že to byla od těch kluků pyramidální lumpárna – ale ty tresty! A ten soud?! U Cimrmanů se to řešilo jinak.

Byly ale i příjemnější akce. Třeba vánoční besídka – tehdy samozřejmějolka – s některým tátou v důstojnickém kožichu obráceném chlupy navrch. To byl jako sovětský děda Mráz ze Sibíře. Vypadal podobně jako Santa Klaus, a stejně tak se snažil vypudit z Vánoc českého Ježíška. Ale jinak byla ona besídka veselá akce s programem, který zajistili žáci školy. Také naše 5.C přispěla svou troškou – pohádkou o zlé královně.

Především ale vzpomínám na divadelní přestavení Babičky, které s dramatickým kroužkem nastudovala a zrežisovala paní učitelka Malá. O té úžasné inscenaci, se kterou pak soubor vystupoval i na dalších místech, bude psát v některém z příštích čísel pamětník a tehdejší herec v roli jednoho z dětí Proškových, pan

Pavel Hradil. Chtěl jsem jen uvést, že také toto představení se z kapacitních důvodů konalo v tělocvičně sokolovny.

Ještě ke zmíněné pohádce: Zlou královnu hrála Helenka Harmáčková, nebohou, do lesa vyhnanou princeznu Irenka Žantovská, a toho bídáka, servilního myslivce, který tu princeznu do onoho lesa zavedl, jsem hrál já. Byla to role beze slov. Jen jsem se královně několikrát uklonil, popadl nešťastnou princeznu a odvedl ji z jeviště. To říkám pouze proto, že když mi po představení Vráta Ebr (který hrál v Babičce císaře Josefa) ukazoval rourku, která mu sloužila jako Josefův dalekohled, zhodnotil jakožto starší a zkušenější kolega můj výkon slovy: „Poslechni, ty ses klaněl královně zády k divákům!“

Ladislav Trojan

Letokruh na Bořislavce mění samotu za radost

Vúnoru se na Bořislavce veřejnosti otevřelo mezigenerační dobrovolnické centrum Letokruh. Posláním Letokruhu je smysluplně zapojovat seniory do dobrovolnických a dalších aktivit v jejich okolí, a tím podporovat jejich sebevědomí a chuť do života. Letokruh vznikl proto, aby dal lidem ve zralém věku možnost žít naplněný život, předávat zkušenosti, věnovat čas a energii druhým, zažívat pocit užitečnosti a respektu, získávat nové přátele. **Dobrovolnictví s Letokruhem je pro každého, kdo chce být navzdory věku aktivní a má chuť pomoci svému okolí.**

Velmi oblíbenou a žádanou činností seniorských dobrovolníků je program *Pohádková babička a dědeček*. Dobrovolníci pravidelně docházejí do mateřských škol, základních škol, knihoven i komunitních center, kde čtou dětem pohádky. Děti si k nim rychle vytvářejí vztah a s radostí je vítají. Za jednoduchým příběhem se skrývá hluboký význam. Dobrovolnictví v tomto programu pomáhá bourat předsudky

a dává seniorům možnost být aktivní a čerpat radost z dětské bezprostřednosti. Dětem zase přináší laskavý kontakt se starší generací, který je dnes čím stálé vzácnější. Seniori se ale mohou zapojovat i do dalších činností v rozmanitých oblastech.

Za dobu svého působení realizoval Letokruh na Bořislavce pomocí svých dobrovolníků spoustu společenských akcí, přednášek, workshopů a setkání. Mezi nejnavštěvovanější akce patří pravidelné *hudební odpoledne Zpěvomat, cestovatelské přednášky, lekce angličtiny nebo IT školení pro seniory*. Především ale během těchto několika měsíců Letokruh mezi námi, blízkými sousedy, našel a s klienty či organizacemi propojil více než 20 nových báječných dobrovolníků!

Osamělost a sociální izolace patří mezi největší výzvy, se kterými se řada seniorů potýká. Nedostatek pravidelného kontaktu s druhými lidmi může negativně ovlivňovat psychické i fyzické zdraví a vést ke ztrátě motivace, sebevědomí i zájmu o okolní svět. Dobrovolnický program Společník seniora je založen na propojování seniorů s dobrovolníky, ochotnými věnovat jim svůj čas, pozornost a lidskou blízkost. Mnohá z těchto setkání přerůstají v opravdová přátelství, která obohacují obě strany.

V Letokruhu jsou vítáni nejen senioři, ale i mladí dobrovolníci, kteří jsou zdrojem inspirace a trendů, jichž je mladá generace nositelem.

Mladí dobrovolníci se v Letokruhu nejčastěji zapojují právě jako společníci starších lidí, které doprovázejí na nákupy či na procházky, čtou jim, povídají si s nimi, ale nejen to. Na Bořislavce studenti realizovali například IT konzultace pro seniory a jsou také nenahraditelnými pomocníky při provozní organizaci aktivit.

A co se v Letokruhu pro nejbližší dobu chystá? Od září se opět můžete těšit na další *hudebně-taneční odpoledne Zpěvomat*, *cestovatelské přednášky Cestoviny*, *sérii přednášek na téma Alchymie zralého věku aneb jak se udržet v kondici co nejdéle*, *anglickou konverzaci*.

Rádi bychom vás nově pozvali na vzdělávací program pro seniory pořádaný ve spolupráci se ZŠ Červený vrch. Těšit se můžete na *9 lekcí IT kurzu pro seniory*

s názvem Zpátky do školy. Kurz je určen všem, kdo chtějí získat jistotu při ovládání počítače a bezpečně využívat možnosti internetu v každodenním životě. Kurzy budou probíhat každé pondělí odpoledne od 5.10. 2026. Program je dotovaný Magistrátem hl. m. Prahy, je nutné uhradit pouze registrační poplatek 100 Kč za celý kurz. Více informací, přihlášky a aktuální program:

www.letokruh.eu

Letokruh Bořislavka, Evropská 664/134, Praha 6

Lucie Jirásková, tel. 721258062,

email: lucie@letokruh.eu.

Přemýšlíte, zda se k nám připojit nebo si sami dobrovolnictví zkusit? Určitě to udělejte, je totiž prokázáno, že dobrovolníci žijí spokojenější a naplněný život. Někdy stačí pouhý okamžik, díky kterému budete bohatší o spoustu nových zážitků a radosti.

Lucie Jirásková

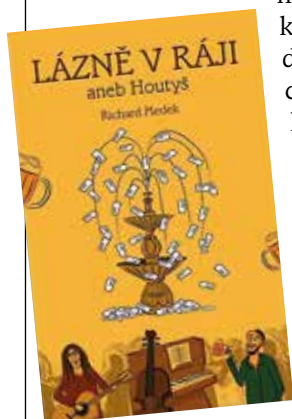
Richard Medek: Lázně v ráji, aneb Houtyš

Vracíme se z letních měsíců, z dovolené a různých výletů zpět do koloběhu školních i pracovních dnů. Kniha nás však může nechat ještě trochu se toulat. Při troše fantazie už z názvu můžeme tipovat, že se její děj odehrává ve dvou různých světech. A dokonce i ve dvou různých epochách. Jedním místem je bývalá hospoda u Tyšerů, zvaná Houtyš, v Krocínovské ulici. V této rovině autor vzpomíná, čerpá z autentické atmosféry, která v legendární muzikantské hospodě panovala. Setkáváme se i s muzikanty, jejichž kariéra zde začínala. Druhá rovina příběhu je možná přáním, možná splněnou noční můrou. Přenese nás do lázní, kam se hlavní hrdina knihy uchýlí poté, co vyhrál na sázkový tiket, nalezený na ulici. Výhra je to snová, ale tlačí, protože je tak trochu ukradená. A je tak vysoká, že převrací život naruby. V dějové lince se objevují lidé, které už autor kdysi potkal. Možná právě tehdy, kdy jsme ještě měli

hluboko do kapsy, kdy bylo leccího nedostatek. Otázka, co s nalezeným bohatstvím, je najednou ještě vtíravější, ale je vyvážena lehce satirickým přístupem.

Ač je knize už deset let, bylo by škoda nechat ji zapadnout.

Marie Hodinářová

Hanspaulanka Lilian na jevišti aneb Historytelling

O knize Mileny Štráfeldové *Krycí jméno Studentka* jsme tu již psali. Tragický osud sedmnáctileté Lilian Landové, studentky z naší čtvrti, inspiroval i vypravěčku příběhů Ivanu Huspekovou, která se svým kolegou Tomsou Legierskim připravila představení *Příběhy Charty 77 – Moc slov*. Jeho hrdinou je kromě Lilian další odvážný signatář Charty 77, Jiří Chmel, alias Chmelák, kterému bylo v roce 1977 teprve 14 let. Zatímco v knize jsou některé děje a motivace pozměněny, inscenace se drží dohledaných a vyslechnutých svědectví. Od vzniku Charty 77, dokumentu, jehož podpis vás mohl ve společnosti okamžitě přeradit do jiné společenské kategorie, brzy uplyne 50 let. Je skvělé, že se příběhy s ním spjaté připomínají. Jsou nám blíží, než si myslíme.

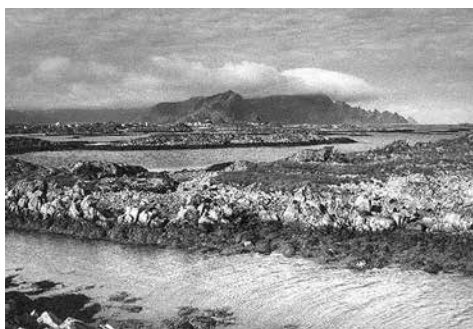
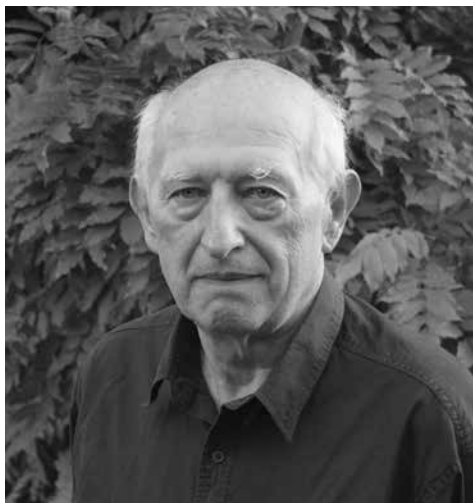
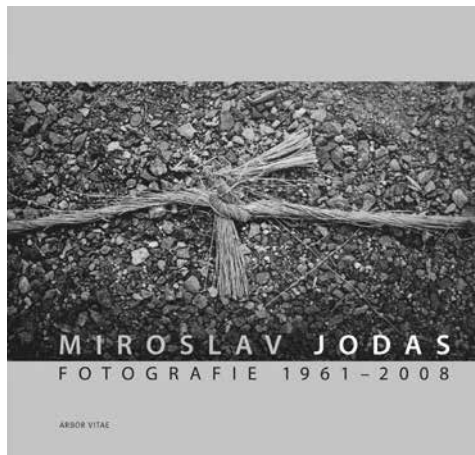
Na představení s rozšiřujícím doprovodným programem mohou přijít celé školní skupiny. Učitelé jsou zváni na ukázkovou večerní produkci zdarma, aby věděli, na co děti připravit. Dostupnost a termíny na webu zaslovem.art

Marie Hodinářová

Kniha z kontejneru

Někdy se to tak stává, že na zajímavou věc narazíte náhodou. A ta náhoda vám přijde naproti.

Potřebovala jsem do rubriky Knihy s Hanspaulkou v krvi doplnit kratší článek na volné místo. Cestou ke kontejneru s tříděným odpadem jsem vzpomínala, o jaké knize, týkající se Hanspaulky jsme ještě nepsali. U toho modrého ležela na zemi hromádka knih. Samozřejmě jsem ji musela probrat a narazila jsem na knihu fotografií hanspaulského fotografa Miroslava Jodase z let 1961–2008.

Miroslav Jodaš je známý svými fotografiemi spojenými s džezem. V knize proto najdeme portréty džezových hudebníků, ale též výtvarníků. Publikace obsahuje námětově rozmanité fotografie řazené v přehledných cyklech. Část Lidé a ulice, Chodci, Cirkus, je věnovaná městu a jeho obyvatelům, nejvíc mne ale zaujaly fotografie letitých až historických klik a zámků, věcí, které z našeho života pozvolna mizí, jsou nahazovány moderními, bezpečnostními a jistě funkčními klikami a zámky, kterým ale chybí hladkost vzniklá doteky tisíců dlaní.

lč

Hurá do Sokola

Máme za sebou prázdniny a zase začíná naše pravidelná činnost. Ale ani o prázdninách jsme nezháleli. Oddíl Sportovní gymnastiky měl své soustředění, opět v JojoGymu v Dobřichovicích. Tentokrát se zúčastnilo 15 děvčat. Do organizace se poprvé zapojily naše dvě mladé cvičitelky, Marie a Bára Brnadovy. Je to skvělé mít tak šikovné nástupkyně. Ruku k dílu přidaly také naše dvě pomahatelky, Anička Uhrinčková a Dalia Bransburg. Stejně jako minulý rok zorganizovaly noční bojovku. Rostou z nich také skvělé cvičitelky. Děvčata si na závěr připravila pro své rodiče vystoupení, takovou malou Akademii.

Taneční oddíl pro své děti pořádá tábor. V naší sokolovně děti nejen cvičily, ale i nocovaly. I taneční oddíl převzaly skvělé mladé cvičitelky, které do něj chodily už jako děti. Mám upřímnou radost, že nastupuje nová generace cvičitelek, které v Sokole vyrůstaly.

Během prázdnin také začala proměna posilovny. Jsou v ní nové „mučící“ stroje, restauruje se původní dřevěná přepážka a chystá se nové obložení. Určitě z toho budou mít všichni cvičenci radost. Velké díky Magdě Pappové, která má tyto práce na starosti.

Zapojili jsme se, jako každý rok, do Aktivního města. Městská část Praha 6 i letos přispívá dětem na pravidelnou sportovní činnost 800,- Kč. Rodiče, pokud bydlíte na území městské části Praha 6, nezapomeňte o tento příspěvek požádat!!!!

Nyní se těšíme na 8. 10. 2026 na Památný den sokolstva. Věřím, že se nám podaří uspořádat běh či chůzi do Tyršova domu, odkud půjdeme pouštět na Čertovku sokolská světla.

Samozřejmě se také všichni těšíme jak na nové, tak stávající cvičence.

**Za Sokol Praha - Hanspaulka,
Anna Horáková, Náčelnice**

Škola se mění a změní

Každoročně věnujeme v tomto čísle Hanspaulky pozornost naší hanspaulské škole a přitom mapujeme změny vnější i vnitřní. Po nástupu nového ředitele před třemi lety nás zajímaly změny v oblasti pedagogické, v dalším roce jsme srovnávali původní představy s jejich uskutečněním, v letošním roce se podíváme na plány investičních projektů, z nichž některé mají počátek v roce 2023, ale realizovat se začínají až v současné době. Od nápadu k realizaci vede dlouhá cesta, k níž patří přesvědčování příslušných úřadů o potřebnosti a smysluplnosti projektu a také získávání potřebných finančních prostředků.

Funkční období ředitele je 6 let, takže tento školní rok je pro Vás přelomový. Co vidíte, když se za minulými třemi lety ohlédnete, a o čem se domníváte, že se Vám ještě podaří uskutečnit?

Vzpomínám si, že když jsem v rámci odborného studia obhajoval svůj šestiletý rozvojový plán základní školy, získal jsem sice vysoké hodnocení, ale zároveň si velmi erudovaní a zkušení lektori, bývalí ředitelé, neodpustili poznámku, že to asi během šesti let zvládnout nelze. Když se každý rok v létě dívám, zda se mi daří jednotlivé body koncepce naplňovat, vidím, že jsem opravdu jistého milníku dosáhl. Zmíním 3 oblasti, i když je toho mnohem víc. Je ovšem nutno říct, že se posouváme vpřed díky celému týmu.

Zprv bych zdůraznil **změnu hodnocení**. V pedagogické oblasti zavádíme systém, v rámci něhož se žáci všech ročníků učí sami sledovat svůj pokrok v učení. To je dlouhá cesta, protože ve školství stále ještě přetrvává tradiční, hluboce

zakořeněný způsob měření množství „odučeného učiva“ a jeho ověřování testováním.

Druhou oblastí je **mezinárodní a meziškolní spolupráce**. Žáci i učitelé vyrážejí do ciziny. Byli ve Španělsku, Nizozemí, Švédsku, na Slovensku, v Turecka nebo Rakousku. Učitelé navázali na workshopech v Belgii a Dánsku partnerství s učiteli z Finska, Slovinska a z dalších zemí.

K našemu dlouhodobému projektu *Erasmus+* jsme jako škola získali ještě podporu projektu *We are Europe!*, jehož cílem je, aby vzdělávací program reflektoval klíčová evropská témata a hodnoty. Spolu s ostatními řediteli z celé Prahy 6 např. transformujeme hodnocení, pomáháme Ukrajině a společně usilujeme

o odpovídající finanční podporu školských poradenských pracovišť, která poskytují bezplatné konzultační služby žákům, jejich rodičům a pedagogům. Přímo ve škole funguje odborný tým, který pomáhá zvládat studijní, výchovné, vztahové i osobní komplikace a usiluje o vytvoření bezpečného a inkluzivního prostředí.

Třetí oblast je přízemnější, hmotná, nicméně s přímou vazbou na vzdělávání – jde o **vybavení školy**. Otevřeli jsme dílny, do hudebny zakoupili nástroje pro rockovou kapelu a začínáme také vylepšovat prostorové podmínky v budově školy a na zahradě.

Jaké změny uvidí ten, kdo do školy vchází?

Až půjdete v září své děti či vnoučata doprovodit do školy, u vchodu z ulice Na

Čihadle si všimněte nového altánu zelené učebny, který má vsakovací zelenou střechu a stěnu ze zeleně. Škola potřebuje více využívat zahradu a venkovní učebny. Až doslouží druhá, starší zelená učebna, bude nahrazena altánem podle stejného projektu. Úspěšný projekt podpořený Magistrátem hl. m. Prahy na revitalizaci naší školní zahrady jako udržitelného prvku přírody a příspěvku k ochlazování města, je myslím velmi dobrý příklad intenzivní spolupráce s naší městskou částí: Žádost finálně připravil a podal odbor životního prostředí, my jsme vytvořili obsahovou část.

Další učební kout s přenosnými a vyklápěcími lavicemi připravujeme na dvoře v rohu u zadního vchodu do školy. Po vyčištění místa v rohu pod ořechem vzniklo nové místo pro posezení u ohniště. Premiéru mělo v rámci zahraničních návštěv v květnu a červnu, kdy se

zde švédské a španělské děti, které přijely v rámci projektu Erasmus, učily opékat buřty. Byl to pro ně i pro nás velký zážitek. Naučili jsme je špekáček nakrojit, napíchnout i opékat. Jíst ho chtěli už po svém. Švédi i Španělé, nezávisle na sobě, si z hotového buřta vyráběli sendvič nebo hotdog.

Také ošetřujeme keře a stromy, ty prošly z bezpečnostního důvodu dendrologickým auditem. Ořechy nad hřištěm bude třeba mírně prořezat. Po odstranění prosychajících tují se dětem z předškolní třídy mateřské školy, umístěné v budově školy, zvětší prostor pro hry a na trávníku pod vzrostlým stromem získá škola místo k sezení.

K jakým změnám dochází uvnitř školní budovy?

V křídle školy, kde jsou umístěny první, druhé a třetí třídy, vznikly s podporou Prahy 6 na chodbách před učebnami tzv. relaxační kouty, kde si mohou děti

o přestávkách sednout a popovídat nebo sníst v klidu svačinu.

Na prvním stupni je více dětí, které mají individuální vzdělávací potřeby. Učí se třeba kontrolovat své emoce nebo je jejich vzdělávání náročnější. Do těchto míst tak učitel, speciální pedagog nebo asistent může vzít jedno či více dětí a věnovat se jim individuálně, což pomůže jak jim, tak třídě.

U schodiště ve 3. patře vznikl nový multifunkční prostor vybavený přestavitelným nábytkem a dělicím závěsem, kam se vejde celá třída, resp. polovina třídy. Může tam probíhat dělená hodina nebo setkání školního parlamentu; prostor lze využívat i k relaxaci.

Od září bude mít škola novou fyzikální učebnu zaměřenou více na elektro. S přestavbou byla spojena i výměna oken ve třídě. Na financování stavby se podílí Městská část Praha 6 a téměř z poloviny

i firma Technologie hlavního města Prahy (THMP). Kromě zlepšení kvality výuky má učebna zvýšit zájem o studium elektro oborů – odborníci v této oblasti budou stále potřební, ta totiž nebude příliš zasažena pronikáním umělé inteligence.

Učebna je doslova „od podlahy“ nová, s účelovým nábytkem s elektrorozvody, vyrobeným na míru. Je vybavena moderními přístroji (velká interaktivní tabule, další sada chromebooků pro celou třídu, meteostanice, různé měřicí přístroje, které např. ukáží, jak naroste spotřeba energie při rozsvícení, zapojení počítačů atd.). Učebna má několik stanovišť pro různé druhy pokusů, nábytek je vymyšlen tak, aby se pojezdné pracovní stoly daly po skončení experimentu rychle odklidit a mohlo se pokračovat ve vyučování. Firma si k projektu učebny přizvala jako poradce pracovníky vysokých škol, učitele fyziky a akceptovala i připomínky našich pedagogů.

O prázdninách proběhla ve škole investiční akce městské části týkající se měření a regulace otopného systému. Měla by optimalizovat vytápění školy a přinést finanční úspory do doby, než se bude realizován projekt vzduchotechniky a časem i využívání solární energie.

Zaujaly mne vizualizace vystavené před sborovnou, na kterých byl vidět dvůr jako relaxační místo s příjemným posezením. Je i to jedna z budoucích změn ve škole?

Jde o projekt, který by měl výrazně zasáhnout do prostor i atmosféry školy, říkáme mu Fórum nebo také Chodba. Nápad vznikl již v létě 2023. Když jsem po svém nástupu viděl předpokládaný nárůst žáků na další čtyři roky, bylo mi jasné, že škola bude potřebovat další prostory. I když populační křivka klesá, naší školy se to netýká. Už nyní musíme odborné učebny (výtvarná třída, fyzikální učebna) využívat zároveň jako kmenové třídy.

Architektka si při prohlídce školy

všimla, že v přízemí vedou nefunkčně dvě chodby vedle sebe. Vznikl tak nápad na výstavbu dvou učeben, které se posuvnými dveřmi dají spojit v jednu, kam se vejde 80–100 lidí. Škola tak zároveň získá prostor pro pořádání větších společných akcí, který v současné době chybí. Stavba nabízí i využití vnějšího pláště této vestavby do dvora jako schodiště pro posezení. Příprava stavby trvá velmi dlouho. Studie je hotova, čeká na schválení stavebního úřadu, pak proběhne soutěž na vypracování prováděcí dokumentace, takže zahájení vlastní přestavby se dočkáme snad v roce 2028. Bohužel, ve školním roce 2027/2028 a zřejmě i v dalším roce budeme muset s místem pro nové prvňáčky nějak čarovat.

Přijmout do naší komunitní školy spádové děti je však jak mou prioritou, tak prioritou obce. Snad tomu tak bude i po podzimních komunálních volbách. Podporu z radnice zatím máme.

Ptala se Ludmila Čumplová

Na faře po 8 letech

Farnost u kostela svatého Matěje je součástí Hanspaulky a zprávy od farníků o dění v této komunitě jsou součástí každého čísla časopisu Hanspaulka. První rozhovor s paterem Matúšem Kocianem jsme přinesli krátce po jeho příchodu na svatomatějskou faru v prvním čísle Hanspaulky roku 2018. V letošním roce, kdy P. Kocian oslavil dvacáté výročí svého kněžského svěcení a kdy má vyjít jeho mnoho let připravovaná kniha (věnovaná broukům drabčíkům, jeho celoživotní specializaci), jsme se domluvili na další návštěvě. Sešli jsme se v jeho pracovně na faře, která množstvím vzrostlé až divoké zeleně připomíná spíše džungli, abychom hovořili o tom, co se za ta léta změnilo, co se podařilo uskutečnit z původních plánů a jaké nové plány na faře mají.

Když jsem přišel na zdejší faru a seznámil se s lidmi a prostředím, ocenil jsem, že Hanspaulka a Baba jsou místa, kde ještě přetrvává sounáležitost lidí s místem, kde bydlí. Skupina farníků připravovala v průběhu celého roku řadu koncertů, přednášek, adventních zastavení a dalších akcí pro veřejnost. Byla zde snaha stále více zpřístupňovat kostel i faru širší veřejnosti, a proto se mluvilo o projektu *Otevřený kostel – neformální kulturně společenské centrum*.

Mám radost, že tento projekt se daří pozvolna naplňovat, i když jej tak už dnes nenazýváme. Snažíme se kostel nejen postupně rekonstruovat, ale také jej stále více otevírat veřejnosti. Proto plánujeme letos po prázdninách instalovat ve vchodu do kostela pod kůrem mříž, která umožní celodenní návštěvu kostela. Bude možné sem vejít, nahlédnout a spočinout, ale stavba bude také v létě lépe větrat.

Autory mříže jsou výtvarníci a naši milí farníci prof. Stanislav Kolíbal a jeho syn Pavel. Mříž, stejně tak jako mnohé další projekty, je financována z našich vlastních prostředků, které mezi sebou vybrali farníci. Z našich prostředků jsme také v minulém roce zprovoznili topení do kostelních lavic. A tak bych měl této příležitosti také využít k poděkování všem, kdo na náš kostel jakkoli přispívají, protože bez jejich štědrosti bychom nemohli konat všechny aktivity a realizovat všechny naše záměry. Kostel je již tradičně nejvíce navštěvován v období Vánoc, kdy přicházejí tisíce lidí shlédnout perníkové jesličky pana Daniela Zítky. Již několik let nám na tuto akci přispívá městská část Praha 6. S její významnou finanční podporou se nám též podařilo opravit střechu a fasádu kostela a v letošním roce, rovněž díky přispění městské části ještě zrealizujeme nutnou repasi vstupních dveří kostela. Mnohé práce proběhly v uplynulých letech také na faře. Pro kulturně společenské akce naší farní komunity jsme již v roce 2020 zrekonstruovali celé přízemí fary. Vznikly zde společenské prostory s kuchyní a společenskou

místností. Hned po covidu jsme tu měli půl roku školku pro ukrajinské děti, dnes tu každý týden např. zkouší chrámový pěvecký sbor, učí se náboženství, probíhají biblické hodiny, programy pro děti a různá setkání. V neděli po mši tu máme společné „farní kafe“. Již 8 let pořádáme pravidelné operní večery, o které je velký zájem, chodí na ně i „nefarníci“. Nejen při této akci využíváme techniku, na kterou jsme před léty dostali také dotaci od Prahy 6. Vzhledem k tomu, že kapacita místnosti je omezená, nemůžeme tyto večery více propagovat, abychom se do místnosti vešli. Prostory v přízemí fary využívají naši farníci i k oslavám křtin nebo různých rodinných výročí. Prostě, přízemí fary žije komunitou.

Pokud jde o farní zahradu, v minulém roce jsme instalovali retenční nádrž na dešťovou vodu a vytvořili jsme zpevněné atrium pro venkovní akce. Několikrát

V kanovnickém u sv. Matěje

U sv. Matěje u oltáře

V terénu - Azerbajdžán

ročně pořádáme farní táborák, několikrát zde proběhlo např. požehnání zvířatům, divadlo nebo výstava hub. Vedle fary jsme letos v červenci realizovali přístřešek – pergolu, který by měl rozšířit možnosti využití zahrady i za nepříznivého počasí. Postupně sázíme nové stromy. V plánu je také oprava ohradní zdi, ale na tu zatím nemáme dost finančních prostředků.

Nedávno jste oslavil 20. výročí svého kněžského svěcení, máte jistě dost zkušeností, je za Vámi hodně práce, co považujete ve své práci za důležité?

Svět se mění stále divoceji, vše se relativizuje, lidé se smířují s nestabilitou. Domnívám se, že role katolické církve je zprostředkovávat lidem trvalé, stabilní a neměnné hodnoty. Např. lidský život a jeho absolutní hodnotu nesmíme

relativizovat, jak se bohužel ve světě děje, protože pokud to budete dělat, začne se vám hroutit celá společnost. Církev je nejstarší fungující firmou na světě s 2000letou historií, a proto může někomu připadat jako zkosnatělá instituce, ale jen tomu, kdo nezná její historii a vývoj. To, že církev trvá na neměnných hodnotách, je šance pro svět a je přesně to, co mnozí současní lidé hledají. Nabízí lidem společenství a jistoty, o které se mohou opřít, něco, na čem mohou budovat svůj život a prožít jej poctivě a spravedlivě. Víra se vyvíjí ve společenství, v sepětí s těmi druhými, víra není něco, co si kdokoli upraví podle svých momentálních představ nebo nálad. Znamení kříže charakterizuje církev. Horizontála je společenství lidí, vertikála je vztah k Bohu, cesta k Němu.

Takovou církev by kněz měl zprostředkovávat, ne sebe sama. Dnes, v době vševládoucích médií, si mnozí myslí, že církev je těch několik mediálně schopných kněží, kteří své názory prosazují v televizi. Církev ale není o nás kněžích, my bychom měli jen sloužit komunitě a dělat vše pro lidi a pro Boží království. Každý, kdo je pokřtěn, je církev a na každém záleží.

Vaše další záliby, to je věc, na kterou bych se také chtěla zeptat. Než jste se stal knězem, vystudoval jste biologii na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Jak jste se dostal k přírodovědě?

Že budu přírodovědcem, to jsem věděl od svých pěti let. Bavilo mě pozorovat přírodu, především brouky a hmyz.

Fascinovala mě příroda jako něco, co není z naší hlavy, co jsme my nevytvořili. Fascinovalo mě pozorovat babočku nebo nějakého obyčejného brouka, viděl jsem v něm tajemství, které stojí za poznání a obdiv. Při studiu entomologie jsem se věnoval broukům, pak jsem se specializoval na drabčíky, kteří jsou jedni z nejmenších a druhově nejpočetnějších, mají většinou kolem dvou milimetrů. Jednotlivé druhy od sebe rozpozná v Evropě málokdo. Chtěl jsem dělat něco, co nikdo jiný neumí, a doplnit tak naše znalosti. Věnuji se tomu celý život.

Co vás přivedlo po studiu přírodovědy ke studiu teologie? Domnívám se, že jsou to názorově dva odlišné světy.

Pro spoustu lidí to jsou dva světy, ale já to vnímám jako svět jeden. Doktorandské studium přírodovědy jsem dokončil na katedře ekologie, takže jsem něco věděl i o tomto oboru. S tímto povědomím jsem pak začal studium teologie a své místo jsem našel v propojení křesťanské víry se vztahem k přírodě. Ve studiu teologie jsem viděl naplnění služby lidem, přírodověda mě zase nasměrovala ke studiu ekologické etiky. Tradiční teologické studium se vztahem člověka k přírodě nezabývalo a celé generace kněží byly vychovány v domněnku, že tato problematika se křesťanství netýká. Při mém studiu na Lateránské univerzitě v Římě měl profesor Renzo Gerardi v kurzu teologické etiky moderně zpracovanou kapitolu o ekologické etice

a v oblasti dogmatické teologie se tomu věnoval profesor Ignazio Sanna. Po návratu do Čech jsem se zapojil do činnosti Ekologické sekce České křesťanské akademie. Největšího spojení jsem však pak našel v papeži Františkovi a jeho proslulé ekologické encyklice *Laudato sí*. Ekologické etice se tehdy v Čechách věnoval málokdo. Přednášel jsem ji pak řadu let na České zemědělské univerzitě a na Katolické teologické fakultě UK.

Na cestě ke kněžství mě ovlivnila řada lidí, mimo jiné i P. Jan Machač, ke kterému naše rodina chodila do kostela a u kterého jsem ministroval v kostele sv. Matěje. Kněžství považuji nejen za životní poslání, ale také za nejsvobodnější povolání. Církev je v dějinách tak stabilní díky tomu, že staví na důvěře. Díky

V terénu - Bulharsko

důvěře, kterou jim biskup dal, jsou diecézní kněží samostatnými jednotkami. Můžete si práci svobodně organizovat v součinnosti s biskupem a svými farníky. Samozřejmě, i v církvi tak jako všude se občas najde někdo, kdo důvěru zklame, selže, ale kdyby církev přestala stavět na

této důvěře, založené na kněžském svěcení, pak by s ní bylo opravdu zle.

Celý život se věnujete kromě kněžského povolání také studiu a poznávání brouků drabčků a v současné době připravujete na toto téma knihu, která by měla vyjít na podzim.

Na území naší republiky je známo asi 1200 druhů drabčků. Kniha, určovací klíč, pro 601 druhů drabčků podčeledi Aleocharinae České republiky, by měla vyjít letos na podzim po mnoha letech práce. Ale nechci předbíhat. O drabčcích a knize snad někdy příště, až po jejím vydání...

*Pokud byste se chtěli s pohledem na svět katolického kněze a entomologa Dr. Matúše Kociana blíže seznámit, v Karmelitánském nakladatelství vyšla v roce 2023 kniha **Žehnám veškeré Boží havěti**, která se věnuje se vztahu mezi vírou, přírodou a ochranou životního prostředí.*

Co bylo a bude

Dne 31. května proběhla v kapli Nejsvětější Trojice již dvanáctá poutní slavnost v tomto století. Protože kaple je od svého vzniku v 60. či 70. letech 18. století zasvěcena Nejsvětější Trojici, máme na Hadovce pouť sice vždycky v neděli, ale datum je pohyblivé. Slavnost Nejsvětější Trojice se totiž slaví první neděli po Letnicích (seslání Ducha svatého) a ty jsou 40 dní po Velikonocích. Zato poutní program je stálý a zatím se osvědčuje; snad se udrží do dalších let. Mimořádně mohou být realizovány i velké doprovodné programy, jako např. v roce 2018 při požehnání kaple po její celkové opravě.

Letos jsme se poslední květnový den sešli v kapli vyzdobené pivoňkami k nedělní poutní mši, slavené P. Ondřejem Pávkem, děkanem Svatovítské kapituly. Sváteční liturgii doprovodil hudbou Adam Slavický s několika členy souboru Seriózní těleso, kteří svůj volný čas věnovali zvelebení kaple. Po poutní bohoslužbě jsme všichni mohli posedět u připravených dobrot na krásném místě pod rozkvetlými lípami. (Nelíbilo se tam jen alergikům.) V 17 hodin vystoupili

s vybranými písněmi z Taizé Minářovi. Letos nás nepostihla průtrž mračen, a tak jsme na místě s krásným výhledem hodovali až do pozdního večera. **MK**

Římskokatolická farnost u kostela sv. Matěje srdečně zve všechny přátele zvířat na bohoslužbu s požehnáním zvířat, která se uskuteční u příležitosti svátku sv. Františka z Assisi v pátek 2. října 2026 od 16:30 hodin na farní zahradě u sv. Matěje. Při této příležitosti také uvedeme do provozu nový zahradní altán a posedíme u ohně a bezmasého pohoštění. Těšíme se na vás i s vašimi zvířecími kamarády.

Farníci od sv. Matěje

Na klouzačku

Vúterý 1. září v 15:30 zahájila provoz **krytá svahová klouzačka** u autobusové (a také snad i trolejbusové) stanice Dukla Juliska. Vede podél schodů mezi ulicemi Na Julisce a Pod Juliskou a je nejdelší svahovou klouzačkou v Praze a jednou z nejdelších v republice, měří 40,2 m. Určena je dětem od výšky 120 cm, tedy zhruba od 6 let, ale pozor, mohou se v ní svézt i dospělí, kteří váží méně než 200 kg. Podle návštěvního řádu může jet klouzačkou vždy jen jedna osoba. Jízda je docela rychlá, ale nemusíte se ale o své děti bát, brzdit se dá nohama a klouzačka má dlouhý dojezd do roviny. Rychlost lze zvýšit hladkými klouzavými kalhotami, takže obava, že byste se cestou „zasekli“, je zbytečná. Druhá a každá další jízda předpokládá ovšem výstup po

schodech. (Cesta nahoru připomene těm starším dřívější lyžování, kdy se na kopec se muselo šlapat.) Klouzačka bude v provozu každý den, na noc se bude zavírat. Mimo provoz bude při větších deštích a když se ochladí pod 4°C.

První školní den si mohly děti zpríjemnit kromě klouzačky i bohatým kulturním programem. V blízkém Domě dětí a mládeže je čekala nabídka volnočasových aktivit, pokus o nový rekord o nejdelší legovlak, zmrzlina zdarma a zajímavé workshopy a koncerty.

Přijďte si zajezdit v bezpečném prostředí, trochu posílit svaly cestou do schodů a posoudit, zda 3,8 mil. Kč jsou dobře vynaložené peníze.

lč

Jablka v karamelu na vánočku

Sletošním podzimem přichází snaha využít i z menší sklizně každé jablko. Ted', kdy jablka padají, můžeme je zpracovat na výborný džem, který bude chutnat o Vánocích na vánoče, nebo jako jedlý dárek.

Na cca 5 sklenic o objemu 450 ml:

**1 kg jablek, nejlépe kyselá a pevná
citronová šťáva**

400 g krupicového cukru

170 ml vody (lze nahradit jablečným džusem)

1 ČL skořice mletá

1/2 ČL vanilková pasta nebo vanilkový cukr

3 PL rumu (nemusí být)

**1 hrst rozinek (lze nahradit sušenými
brusinkami)**

1 hrst mandlí (loupané nasekané)

Příprava

1. Jablka oloupejte, zbavte jádřinců a nakrájejte je na kostičky. Pokapejte důkladně citronovou šťávou a zakryjte, aby nehnědla.
2. Nasypte cukr do většího hrnce se širokým a těžkým dnem a rovnoměrně ho rozprostřete po celé ploše dna. Cukr

zahřívejte na nízké až střední teplotě, občas hrnecem zakružte či zatřeste, ale nemíchejte, cukr by se měl rozpouštět. Ve fázi, kdy už je cukr skoro rozpuštěný, můžete začít míchat, až se všechnen cukr rovnoměrně roztaví na zlatý karamel.

3. Vlijte opatrně tenkým pramínkem vodu nebo džus – pozor na opaření, uvolní se hodně páry. Karamel po vlití tekutiny ztvdne, ale dál zvolna vařte a míchejte, až se znovu rozpustí.
4. Pak do karamelu vsypte jablka, přidejte koření a rum – je možné, že část karamelu opět ztvdne, ale teplem při pozvolném vaření znovu po chvíli povolí. Vařte, až jablka změknou a džem zhoustne. Pokud chcete, můžete částečně rozmixovat.
5. Přidejte rozinky či sušené brusinky a mandle, krátce povařte a směs nalijte do horkých sterilizovaných sklenic a dobře uzavřete čistými víčky. Otočte vzhůru dnem a nechte vychladnout. Skladujte v chladu, suchu a temnu. Podávejte namazané na vánoče.

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

VYDÁVÁ:

Tělocvičná jednota Sokol Praha - Hanspaulka
a Základní škola Hanspaulka

Redakce: Mgr. Ludmila Čumplová

Redakční rada: Ing. Jiří Dlouhý, Ing. Jiří Frynta,
Mgr. Marie Kuldová, Mgr. Marie Hodinářová,
Libuše Novotná, Ing. Ladislav Trojan,
Ing. Jaroslav Svátek

Za věcný obsah článků odpovídají autoři

E-mail redakce: casopishanspaulka@gmail.com

Grafická úprava: Markéta Zahrádková

Korektury: Helena Medková

Tisk: Kopírování Havránek, Jungmannova 3, Praha 1

Tělocvičná jednota Sokol Praha-Hanspaulka,
Na Hanspaulce 2, 160 00 Praha 6
Tel.: 233 333 820

E-mail: info@sokol-hanspaulka.cz

Internet: <http://www.sokol-hanspaulka.cz/>

Základní škola Hanspaulka,
Sušická 29/1000, 160 00, Praha 6
Tel.: 224 310 365

E-mail: zshanspaulka@zshanspaulka.cz

Internet: <http://www.zshanspaulka.cz>

Děkujeme spolupracovníkům, kteří bez nároku na
honorář píší články,

obstarávají grafickou úpravu, korektury a distribuci.

Uzávěrka tohoto čísla 30. 8. 2026

Uzávěrka příštího čísla 22. 11. 2026

Finančně podpořeno MČ Praha 6

Časopis Hanspaulka na internetu:

<http://www.sokol-hanspaulka.cz/html/casopis.php>

Má-li někdo nějaký dokument,
fotografii, nebo vzpomínku,
přispějte, prosím, do článku
o představení
BABIČKA
inscenovaného dramatickým
kroužkem školy
v režii paní učitelky Malé
v roce 1957.

Ozvěte se, prosím, redakci na e-mail
casopishanspaulka@gmail.com

Děkujeme. Redakce
Ladislav Trojan

■ HANSPAULSKÉ KALENDÁRIUM

- 20. 9. 16-22 hod. XVII. Hanspaulské slavnosti sv. Václava
- 25. 9. Evropský den jazyků ve škole
- 29. 9. kaple sv. Michaela Archanděla
17. Svatomichaelská pouť
15-19 hod.
- 2. 10. 16,30 Fara u sv. Matěje
bohoslužba s požehnáním zvířat
- 9.-10. 10. Komunální volby
- 28. 10. Vznik samostatného
Československa
- 29.-30. 10. Podzimní prázdniny
- 12. 11. Svatomartinská husa ve školní
jídelně
- 16.-22. 11. Putovní výstava Havel 90 ve škole
- 21. 11. Podzimní bazar ve školní jídelně
- 21. 11. Rozsvěcení hanspaulského vánoč-
ního stromku
- 28. 11. Mikulášská zábava v Sokole
- 30. 11. Mikuláš v oddíle Předškolních
dětí
- 1. 12. Mikuláš pro oddíl Rodiče a děti
- 4. 12. Mikuláš ve škole
- 10. 12. Hanspaulská slavnost ve škole

DŘÍVE A DNES

ZŠ Sušická, foto z roku 1932

ZŠ Hanspaulka, foto z roku 2026